

Techniki dramowe w przedszkolu

Drama to metoda wspierająca nauczanie dzieci. Rozwija osobowość, doskonali umiejętność komunikacji, wspomaga rozwój emocjonalny i społeczny. Wiek przedszkolny to szczególny okres, w którym dziecko uczy się świata, zachowań wobec ludzi i przedmiotów. Wykorzystanie technik dramowych - poprzez tworzenie fikcyjnych zdarzeń, sytuacji - pozwala w sposób świadomy i zaplanowany przez nauczyciela nauczyć dziecko rozwiązywania konfliktów, odnalezienia się w sytuacji.

Oto kilka technik do realizacji z dziećmi w wieku przedszkolnym te, które przyniosły najwięcej radości i zadowolenia dzieciom.

POZA:

Dzieci stoją tyłem do środka koła. Nauczyciel podaje hasło związane tematycznie z aktualnie omawianym tematem. Po usłyszeniu hasła - dzieci odwracają się i zastygają w nieruchomej pozycji, po klaśnięciu ponownie wracają do ustawienia tyłem. Dalej hasła może podawać nauczyciel lub dzieci. Hasła w zabawie mogą dotyczyć osób, przedmiotów, uczuć, pór roku. Ćwiczenie pomaga wzbogaceniu słownictwa, uczy nazywania uczuć. Wymaga od dzieci skupienia i wyciszenia.

GORĄCE KRZESŁO:

Wybrane lub chętne dziecko siada " w roli" na wyznaczonym krześle. Pozostali zadają pytania, na które stworzona przez kandydata postać odpowiada. Technika bardzo sprawdza się w przypadku dzieci nieśmiałych, u których nauczyciel zauważył szczególne zainteresowania. Przykładem jest chłopiec zainteresowany piłką nożną - na gorącym krześle rewelacyjnie wcielił się w postać piłkarza, dokładnie odpowiadał na pytania związane z tą dyscypliną sportową. Kolejnymi przykładami "w roli" mogą być postacie osób bliskich - mamy, taty, babci, dziadka; ludzie różnych zawodów: fryzjerka, listonosz, policjant, postacie świata zwierzęcego... Technika gorącego krzesła pozwala na przekazanie własnych wiadomości, uczy umiejętności zadawania pytań i odpowiedzi, dodaje wiary i pewności. Ważną zasadą jest, by po każdej wymienionej zabawie w roli dziecko powróciło do swej rzeczywistej roli dziecka, przedszkolaka. W rolę wciela się tylko na czas zabawy!!

PANTOMIMA

W tej technice dziecko wykorzystując własną ekspresję ciała, mimikę, gest przedstawia wybraną postać, sytuację. Technika świetnie sprawdza się w charakterze zagadek. Krótkie naśladowcze działania w roli rozwija w dziecku wyobraźnię i pomysłowość.

Przykład realizacji: przedstawienie rodzicom na spotkaniu ramowego rozkładu dnia dziecka w przedszkolu. Dzieci w pantomimie prezentują kolejne czynności wykonywane w przedszkolu (np. mycie rąk, zębów, ubieranie się, leżakowanie, spacer, zajęcia na rytmice, spożywanie posiłków, itp.). Rodzice odgadują rodzaj wykonywanych czynności.

TUNEL MYŚLI

Dzieci ustawione w dwóch równoległych rzędach, środkiem przechodzi dziecko w roli, które otrzymuje komunikaty słowne od pozostałych, stojących w rzędach.

W ten sposób można m.in. omówić zachowania różnych postaci z bajek, np. Czerwony Kapturek, Jaś i Małgosia, Kubuś Puchatek,... . Dziecko w roli bajkowej przechodzi środkiem, pozostali w rzędach przekazują komunikaty - mogą być związane z przestroгами, wspierające postać w jego zachowaniu. Zabawa ta może służyć rozwijaniu empatii dziecka, zachęca do wyrażania swojego zdania, swojej refleksji.

IMPROWIZACJA NIEPRZYGOTOWANA

W tej technice dzieci nie znają przebiegu rozmowy, tylko swoje role. Znany jest ogólny charakter zabawy.

Technika świetnie sprawdza się przy konieczności wprowadzenia pewnych zasad. Przykład: dwóch przedszkolaków w roli matki i dziecka. Odgrywana sytuacja: "mama" zauważyła, że jej "dziecko" wyjadło słodycze z szafki. Dzieci samodzielnie prowadzą rozmowę w roli, dochodzą do pewnych wniosków, samodzielnie wysuwają hipotezy. Kolejnym przykładem może być np. odegranie scenki w ogrodzie przedszkolnym, w piaskownicy.

Nauczyciel może przerwać improwizację, gdy ujawni się konflikt. Tu również ważne jest, by po skończonej zabawie pomóc dziecku wrócić do roli dziecka, przedszkolaka.

ŻYWY OBRAZ

Technika dla 4-5 osób. Dzieci przedstawiają w niej konkretne sytuacje, np. w sklepie, u lekarza, rodzina. Istotne jest, by omówić z dziećmi rolę, w którą się wcieliło (pytania: co robisz, dlaczego to robisz, w jakim celu to robisz - co chcesz osiągnąć, skąd wiesz, że tak należy postępować?)

RZEŹBA

Technika nieruchoma, minimum dla 2 osób. Rzeźbiarz tworzy figurę, postać. Odmianą rzeźby jest POMNIK - dotyczy sławnych postaci. W tej technice rozwijamy wyobraźnię, pomysłowość dziecka, uczymy tolerancji do wizji twórcy, podporządkowując mu się w działaniu.

MUZEUM

To technika doskonale znana nauczycielom przedszkolnym. Często występuje pod hasłem kącików tematycznych, polega na gromadzeniu przedmiotów mających stanowić punkt wyjścia do dramy lub jej podsumowania. Znajdą się tu zebrane przez dzieci, rodziców, nauczyciela rekwizyty, przedmioty związane z omawianym hasłem, tematem.

SŁONECZKO

Dzieci odpowiadają na postawione przez nauczyciela pytanie, odpowiedzi zapisywane są na kartkach. Kartki dzieci przyklejają w formie promieni słonecznych. Pytania mogą być związane z określeniem uczuć, zebraniem informacji na dany temat, odpowiedzi mogą odwoływać się do własnych przeżyć i doświadczeń.

Drama jest specyficzną formą artystyczną zbliżoną do teatru. Wykorzystuje jego techniki środki. Jest jednak formą przede wszystkim improwizowaną. Szczególnie sprawdza się w pracy z najmłodszymi 5,6 latkami, gdzie nie ogranicza działania, pozwala rozbudzić wyobraźnię, wykreować postać.

Literatura:

1. A. Dzedzic "Drama a wychowanie" CODN Warszawa 2000
2. K. Pankowska "Pedagogika dramy" Wyd. ŻAK Warszawa 2000
3. B. Way "Drama w wychowaniu dzieci i młodzieży WSiP Warszawa 1998
4. A. Matelska "Zabawy dramowe w edukacji wczesnoszkolnej" Poznań 2001
5. Kwartalniki DRAMA (sprzedaż Polski Ośrodek Assitej) Warszawa

Źródło: <https://www.edukacja.edux.pl/p-12692-techniki-dramowe-w-przedszkolu.php>